

VERSCHEURD

Als liefde een keuze wordt....

Drama in 7 scènes

door

ERIC VERWIJMEREN

Naar een idee van Jurgen Saey

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VERSCHEURD (Als liefde een keuze wordt...)** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ERIC VERWIJMEREN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2016 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

JOS

ANS (*hartsvriendin van Jos*)

BRAM (*vader van Jos*)

RIA (*moeder van Jos*)

PAUL (*vriend van Jos*)

DECOR:

De scènes 1, 3 en 6 spelen zich op het voortoneel af. De situering hiervan is afhankelijk van de plaatselijke situatie. Het is een plaats waar op nieuwjaarsnacht veel mensen bijeen komen om naar het vuurwerk te kijken. Het kan dus evengoed een Marktplaats, Park of, zoals in de oorspronkelijke versie, de kaaien van de Schelde zijn. De overige scènes worden in het basisdecor gespeeld.

Links op het podium is de keuken met tegen de achterwand een eenvoudig keukenblok inclusief fornuis. Op het aanrecht staat een Cd-speler. Links een tafel met 3 stoelen.

Rechts op het podium is de slaapkamer van Peter. Vooraan links een eenpersoons bed. Rechts achter een kledingkast (*bij plaatsgebrek kan die ook achter gesitueerd worden*), voor de kast een zitzak. Voor het bed ligt een knuffelbeer. Een Cd-rek en een Cd-speler zijn een welkome aanvulling maar niet noodzakelijk.

SCÈNE 1

Nieuwjaarsnacht

(Wanneer het zaallicht dooft is er het geluid en licht van vuurwerk te horen en te zien en een mensenmassa die Nieuwjaar viert.

Het podium (een kleine cirkel voor aan) is omgeven door zwart doek. Paul komt aangeslenterd en kijkt beurtelings naar het vuurwerk en om zich heen.

Vrijwel direct daarna komen Jos en Ans de scene op. Ans trekt Jos vooruit. Hij heeft een open fles champagne bij zich. Beiden zijn vrolijk aangeschoten)

ANS: Schiet nou op jongen, zo meteen is het al voorbij.

JOS: Hoezo al voorbij? Het is net 12 uur geweest. We hebben nog een heel jaar te gaan!

ANS: Duh. Het vuurwerk slimpie. Daar wilde je toch naar gaan kijken?

JOS: O, het vuurwerk! Ja, we moeten natuurlijk wel wat te vertellen hebben morgen. *(kijkt zaal in)* Oooh. Die was mooi. Recht omhoog.

PAUL: *(Slaat het tweetal geamuseerd gade en taxeert vooral Jos, duidelijk maar niet overdreven)*

ANS: Dat is de bedoeling ook met vuurwerk. Wanneer die deze kant uit kwam zag je mij hier niet staan.

JOS: En waar zou je dan staan?

ANS: Achter jou natuurlijk. *(Jos neemt een slok, Ans reageert op vuurpijl)* Oh, dat is een mooie.

JOS: Waar? Nee, die heb ik gemist. Kunnen ze hem niet even terug spoelen?

ANS: Kijk morgen maar naar "uitzending gemist". Hé, geef mij die fles eens even. Of wilde je hem helemaal in je eentje leeg drinken?

JOS: Er zit bijna niets meer in. Dat is voor mij, jij hebt al bijna de hele fles leeg gezopen.

ANS: Oh, smeerlap. Wie heeft er de hele tijd die fles vast gehouden? Ik heb er nog maar een paar slokjes uit op. De rest is er bij jou in gegaan. *(pakt fles af en drinkt)*

JOS: O ja? En die andere fles, daar heb je natuurlijk ook helemaal niets van gehad. Dronken sloerie. Zeg heb ik jou al een gelukkig Nieuwjaar gewenst?

ANS: Ja, dat heb je al drie keer gedaan.

JOS: Dan ga ik het nu voor de vierde keer doen. *(slaat zijn armen om haar heen)* Lieve Ans, een heel gelukkig en liefdevol jaar

toegewenst. *(kust haar op de mond hetgeen Paul ziet waarna hij weer snel naar het vuurwerk kijkt)*

ANS: *(teder maar niet te innig)* Jij ook maatje. Dat het er maar af mag spatten zoals bij het vuurwerk.

JOS: Wanneer ik jou in mijn buurt heb moet het dit jaar gewoonweg goed gaan komen.

ANS: *(roept)* Heeft er iemand een dweiltje?

JOS: Nou! Ik meen het hoor.

ANS: Natuurlijk lieve schat. Maar ik heb geen zin om vanavond een diepzinnig gesprek met jou te gaan voeren. It's time to party!

JOS: Volgens mij ben jij van plan om dat in je eentje te gaan doen. Geef mij nog een beetje. *(trekt de fles uit Ans haar handen en verliest hierbij enigszins zijn evenwicht waardoor hij Paul raakt)* O, sorry hoor. *(Er is net iets te lang oogcontact tussen Paul en Jos, Jos draait zich snel om, Ans heeft een en ander in de gaten)*

ANS: *(tot Paul)* Hij heeft al bijna drie flessen leeg, en hij kan er helemaal niet tegen.

JOS: Oh, da's niet waar. Kreng. Het grootste gedeelte heb jij op.

PAUL: Dat hoort er bij hè, nieuwjaarsnacht.

ANS: Moet jij ook een slokje?

PAUL: Nee, ik ga zo naar huis. Morgen loopt om vijf uur de wekker weer af en dan moet ik nuchter zijn.

ANS: Ah jammer, anders had je wel met ons mee gekund. Dat kun je nog wel doen, maar ik vrees dat we pas na die tijd thuis komen en of we dan nuchter zullen zijn? *(krijgt een por van Jos)*

PAUL: Dan drinken jullie er maar een op mijn gezondheid.

ANS: Eentje maar? We doen wel een hele fles. De man natuurlijk.

PAUL: *(wilt vertrekken)* Nou, veel plezier dan samen.

ANS: *(bedenkt snel)* Wacht even. Wil jij misschien even een foto van ons maken, als bewijs dat we samen hier waren. *(geeft haar smartphone)*

PAUL: Geen probleem. Geef maar even. *(neemt toestel over)* Wel wat dichterbij elkaar gaan staan. *(Jos neemt een normale pose aan en Ans gaat aan zijn nek hangen en trekt hierbij een gek gezicht)*

JOS: Doe even normaal joh, zo komen we toch niet goed op de foto.

PAUL: Wat maakt het uit, het is toch geen bruidsreportage? *(tot Jos)*

Hé, kijk eens wat vrolijker. Zo ja. Nou dat is een mooie geworden voor facebook.

ANS: *(bekijkt het resultaat en lacht)* Die wil ik op posterformaat!

JOS: En dan boven je bed hangen zeker.

ANS: Nee, boven jouw bed natuurlijk.

PAUL: Hij zal vast wel boven iemands bed komen denk ik. Nou, tot de volgend keer dan.

ANS: Nee, wacht nou even. Ik wil ook nog een foto van jullie samen.

JOS: Waarom?

ANS: Ik ga een hele reportage maken van deze nieuwjaarsnacht. Met alle mensen die we ontmoeten.

PAUL: Vooruit dan. *(pakt Jos vast, deze voelt zich hier ongemakkelijk bij)*

ANS: Cheeeeeees. *(tot Paul)* Zit jij op facebook? Dan kun je straks de foto's ook zien.

PAUL: Ja, Paul van Bilsen. Zoek maar op, zoveel zijn er niet. Maar nu moet ik echt gaan anders kom ik straks mijn bed niet uit. Misschien tot nog eens. *(geeft beiden een hand ter afscheid)*

ANS: Oké, werk ze straks.

JOS: Ja dag. *(Paul af, Jos volgt hem met zijn blik)*

ANS: Dat was nou eens een toffe gozer.

JOS: Hij was wel oké denk ik. *(snel)* Jij bleef toch bij mij slapen he?

ANS: Ja, zie je mij al midden in de nacht naar de andere kant van de stad gaan? Nou waar gaan we naar toe?

JOS: Maakt mij niet uit, zeg jij maar.

ANS: Jij kunt ook nooit eens een keertje kiezen hè. Nou we zien wel. *(loopt weg, Jos staart nog even in richting waar Paul naar toe is gegaan)* Hé Jos, kom je nog of hoe zit het.

JOS: Ja, ja ik kom al.

FADE OUT

SCÈNE 2

De volgende ochtend

(Fade in licht. Spel in slaapkamer en keuken loopt simultaan. Wanneer het licht op komt zit Bram aan de tafel een kruiswoordraadsel te maken. Ria is met de afwas bezig en schenkt in tussentijd koffie in voor Bram. Jos en Ans liggen samen in bed. Jos vooraan met een T-shirt en boxer, Ans draagt een slaapshirt)

RIA: *(geeft Bram een koffie en gaat verder met afdrogen)* Alsjeblieft.

BRAM: Wat is dat?

RIA: Koffie.

BRAM: Dat zie ik ook wel.

RIA: Waarom vraag je het dan?

BRAM: Het is al twaalf uur geweest, geef mij maar een pilsje. Ik heb al koffie genoeg op.

RIA: We moeten zo meteen nog naar je moeder Nieuwjaar wensen.

BRAM: Wat maakt dat nou uit? Dan kan ik toch nog wel een pilsje pakken zeker?

RIA: En wie gaat er rijden? Mij zal je de sleutels niet geven.

BRAM: Wat heeft dat er nou weer mee te maken. Ik mag toch zeker wel een pilsje drinken als ik met de auto moet rijden? Ik zeg toch niet dat ik een heel vat naar binnen ga kappen.

RIA: Nee, maar bij je moeder zal het ook niet bij eentje blijven, en ik heb geen zin om straks met een half dronken kerel achter het stuur mee naar huis te moeten.

BRAM: Zeg, je doet precies of ik niet tegen alcohol kan! Voor ik jou kende...

RIA: Dronk je minimaal een bak per dag ja. Dat weet ik zo langzamerhand wel. Ga er maar trots op. Vroeger had je ook lang krullend haar. Dat ben je ook al een paar jaar kwijt.

BRAM: Ben benieuwd hoe laat ons Jos het gisteren heeft gemaakt.

RIA: Half zeven.

BRAM: Hoe weet jij dat? Maakte hij zo veel lawaai dan?

RIA: *(ontwikkend)* Ik denk dat ik juist wat lichter sliep, ze deden eigenlijk heel stilletjes.

BRAM: *(geïnteresseerd)* Ze? Was hij dan niet alleen?

RIA: Nee, Ans is blijven slapen. Hij had gevraagd of dat goed was.

JOS: *(Valt uit bed. Bram en Ria kijken naar boven en wachten even af. Tijdens de volgende dialoog klautert Jos omhoog, heeft duidelijk hoofdpijn, legt het dekbed terug over Ans en slentert af om naar de*

WC te gaan)

RIA: Wat was dat?

BRAM: Stil even. *(beiden luisteren gespannen)* Nee, ik denk dat er een uit bed gevallen is.

RIA: Denk je?

BRAM: Ja, ik hoor het bed niet piepen, dus zal er nog eentje slapen en is de ander uit bed gevallen.

RIA: Zeg kan jij nou nooit eens aan iets anders denken.

BRAM: Ik ben een man, en mannen denken nou eenmaal gemiddeld 80 keer per dag aan seks.

RIA: Ja, en voor bouwvakkers mag dat vermenigvuldigd worden met 2.

BRAM: Daar is toch niets mis mee? Waar moet je het anders de hele dag over hebben? We kunnen toch moeilijk alleen maar over voetbal praten. De een is voor Ajax en de ander voor PSV. Weet je hoeveel eindeloze discussies daarover gevoerd worden? Nee, dan kun je het beter over vrouwen hebben. Dan zitten alle mannen op een lijn. Natuurlijk smaken verschillen, de ene houdt van blond, de ander van zwart en weer een andere heeft het liefst een Rosse. Maar het blijven vrouwen.

RIA: Je doet net of alle vrouwen hetzelfde zijn.

BRAM: Dat hoor je mij niet zeggen. Er zitten nou eenmaal raspaardjes en werkpaarden tussen, en als ik mag kiezen zie ik toch liever zo'n raspaardje voorbij komen.

RIA: Ja, liever zo'n Barbiepop zonder hersenen dan een vrouw waar je een zinnig gesprek mee kunt voeren.

BRAM: Ik zie niet in wat er mis is met een Barbiepop? Heb je al eens gezien wat voor tieten die hebben? Daar zou ik mijn hoofd toch wel eens tussen willen leggen.

RIA: *(kijkt hem vernietigend aan)*

BRAM: Bij wijze van spreken natuurlijk he schatje. Ik heb met jou ook niets te klagen!

RIA: Hoe laat wil jij naar je moeder gaan?

BRAM: Zo meteen maar. Dan zijn we er tenminste van af.

RIA: Ik hoop niet dat je zus er is. Die kan altijd zo over haar werk lopen zeuren. Dat die mensen waar ze poetst alles maar achter hun gat laten vallen en zelf niets op ruimen.

BRAM: Dan had ze maar een vak moeten leren.

RIA: Jij hebt gemakkelijk praten. Maar zij heeft verder niet gestudeerd of zo. En als je dan alleen komt te staan met een paar kinderen zal er toch brood op de plank moeten komen. Wanneer ze had mogen kiezen had ze volgens mij nooit het werk gedaan

wat ze nu doet.

BRAM: Ze kan toch ook in een fabriek gaan werken, of ergens in een kantine? Er heeft niemand haar gedwongen om bij anderen te gaan schoonmaken.

RIA: Je doet net of het zo gemakkelijk is om ergens tussen te komen. Toch zeker met haar leeftijd niet. Ergens een baantje op kantoor zit er voor haar niet in hoor.

BRAM: Dat is toch ook helemaal niets voor haar. Heb jij haar al eens gezien met gelakte nagels?

ANS: *(Wordt wakker, heft haar hoofd op, kijkt even op haar telefoon om te kijken hoe laat het is, voelt haar hoofd en valt weer in de kussens)*

RIA: Niet iedereen die op kantoor werkt heeft gelakte nagels. En wanneer je werk doet zoals je zus kun je je nagels maar beter niet lakken ook anders zien ze er binnen de kortste keren niet meer uit. En dan dat ouder echtpaar waar ze werkt. Ze heeft gewoonweg schrik wanneer mevrouw een kwartiertje de deur uit gaat om een boodschap te doen. Die man kan niet van haar af blijven. Elke keer als ze voorbij hem komt geeft hij haar een tik op haar achterste.

BRAM: Nog een geluk dat ze haar nagels niet gelakt heeft en zich opmaakt anders zouden ze nog zeggen dat ze die man uitdaagt. Misschien vind ze het helemaal niet zo erg. Komt er tenminste nog iets anders aan haar kont dan wc papier.

RIA: Dat is toch niet normaal. En die man heeft nog wel altijd een hoge functie gehad mij een multinational. Van zo iemand zou je toch verwachten dat ze zich een beetje gedragen.

BRAM: Wees blij dat hij geen bouwvakker geweest is. Dan zou het niet bij een klap op het achterwerk gebleven zijn. Het is natuurlijk wel goed voor haar uren want ze zal zichzelf toch iets vaker moeten wassen. Of zal het op zijn leeftijd afstoffen zijn?

RIA: Bram Lambrechts!

BRAM: Wat??? Ik zit nog niet aan de 160 voor vandaag.

RIA: Je hebt het hier wel over je zus hoor.

BRAM: Ach maak je jezelf over haar maar niet druk, dat is een echte Lambrechts, die redt zich wel. En als die kerel te handtastelijk wordt, zegt ze gewoon dat ze geld van hem wilt zien. Leer mij mijn zus kennen. Als er een niet in de slachtofferrol past dan is zij het wel.

RIA: Ik zou daar toch niet zo zeker van zijn. Ze kan geen kant op, ze heeft het geld van dat adres nodig.

BRAM: Ja, en als ze nog een extra centje bij kan verdienen met een kerel die zijn handen niet thuis kan houden en ze hem daarmee

kan chanteren is dat mooi meegenomen. Nou, zullen we dan maar naar moeder gaan? Als we te lang wachten zit het hele huis daar vol met van die vervelende kinderen.

RIA: Zullen we niet even op Jos wachten? Die wil misschien ook wel mee naar zijn oma.

BRAM: Volgens mij heeft die wel andere dingen te doen nu.

RIA: Niet iedereen zit hetzelfde in elkaar als jij.

BRAM: Mijn zoon wel! En gelijk heeft hij. Als je een leeftijd hebt als hij is er maar een ding echt belangrijk in het leven en dat is pakken wat je pakken kan.

RIA: Hij is nu toch al best wel een tijdje met Ans, volgens mij is het best wel serieus.

BRAM: Wat is er nou serieus op die leeftijd. Toen ik een jaar of 18 was en we gingen met de vrienden stappen dan kwamen we 's-Nachts nooit alleen thuis. En elke keer een ander.

RIA: Dat verbaast me niets. Zeker omdat jullie toen ook elke dag een bak bier dronken. Dan kan ik me wel voorstellen hoe het er thuis aan toe ging. Niet bepaald opwindend voor de meisjes vrees ik. *(Jos komt op en loopt meteen door naar de koffie. Thuis gedraagt hij zich macho)*

JOS: Goedemorgen.

BRAM: *(enthousiast)* Hé, goedemorgen casanova. En heb je jezelf weer eens goed uitgeleefd vannacht?

JOS: Het was wel gezellig ja.

RIA: Goedemorgen jongen, lekker geslapen?

BRAM: Geslapen? Dat zal wel mee vallen. Hij lijkt op zijn vader, en wij weten waar dat dingetje voor is hè jongen. Je hebt het niet voor niets gekregen.

JOS: *(kijkt verveeld naar Bram)*

RIA: Zal ik wat te eten voor jullie maken? Een croissantje met jam?

JOS: Ja dat is goed. *(Ria gaat croissantjes klaar maken, Jos gaat met koffie aan tafel zitten)*

BRAM: Die Ans is zeker nog niet bijgekomen van vannacht?

JOS: *(geïrriteerd)* Pa, zeg alsjeblieft.

BRAM: Daar kun je toch gewoon over praten. Hé, ik ben vroeger ook jong geweest hoor.

JOS: Ja, maar toen liepen jullie nog met berenvellen rond.

BRAM: Zeg, zo kan die wel weer he. Zo lang is dat nou ook weer niet geleden.

RIA: Wij gaan zo meteen naar oma, ga je mee of kom je zelf die kant uit.

JOS: Ik weet nog niet of ik wel ga vandaag, ik voel me niet zo lekker.

Misschien ga ik morgen avond wel even.

RIA: Je laat je daar wel even zien hoor. Zoveel keer zal het nou ook niet meer kunnen. *(Ans wordt langzaam wakker)*

JOS: Ik zie wel.

BRAM: Zeg Peter, er zit een vreemd geluid achter in de auto, kan jij daar binnenkort een keer naar kijken?

JOS: Is het constant of vooral wanneer je een bepaalde bocht maakt.

BRAM: Ja, dat weet ik niet hoor, jij bent automonteur, niet ik.

JOS: Ik kijk straks wel even.

RIA: Dat gaan toch geen grote onkosten worden hè. Daar zit ik nou niet bepaald op te wachten.

JOS: Het zal wel mee vallen.

BRAM: Onze zoon heeft gouden handjes, die fikst dat wel even, nietwaar jongen.

JOS: Ik zal wel zien. *(wrijft over zijn hoofd)*

BRAM: Oei, een katertje? Tja dat is nou eenmaal het begin van het nieuwe jaar.

RIA: Wil je een paracetamol?

JOS: Nee, het gaat vanzelf wel over.

RIA: Misschien kun je beter een glas melk drinken in plaats van koffie. Dat schijnt beter te helpen.

JOS: *(verveelt)* Moeder!

RIA: Of zal ik een eitje bakken, een stevige laag in je maag wilt ook altijd wel helpen.

JOS: Nee, een croissant is goed. *(loopt naar het aanrecht)* Zijn ze al klaar?

RIA: Bijna. Alleen de jam nog even er op doen. Pak jij anders voor Ans alvast maar een kop koffie.

JOS: *(doet dit en pakt ook zijn eigen kom om bij te vullen, Ans gaat naar de wc)*

RIA: En wat gaan jullie vandaag allemaal nog doen?

BRAM: Hij heeft net laten weten dat hij daar niet met ons over wilt praten.

RIA: *(verwijtend)* Bram!

BRAM: Ik zit volgens mij nog niet aan de 30, en het is al bijna half een. Als het zo door gaat moet ik nog langer wakker blijven vanavond om aan de 160 te komen.

JOS: Ik weet het nog niet. We zien wel.

RIA: Zijn jullie vanavond hier met het eten?

JOS: Ik denk het niet, ik laat het wel weten als het wel zo is. *(neemt koffie en croissants en gaat af)*

RIA: Maar niet op het laatste moment hè, anders weet ik ook niet

meer wat ik klaar moet maken.

BRAM: Nou zullen wij dan maar naar moeder gaan?

RIA: Pak jij de jassen maar vast, dan ruim ik de rommel hier op.
(Bram af, Ria doet aanrecht af, koffieapparaat uit en kopjes in een teiltje in een kastje onder het aanrecht. Jos op in slaapkamer. Ziet dat Ans er niet is, zet snel dienblad neer, pakt GSM en neemt op zitzak plaats om op facebook te gaan. Bram terug met jassen. Hangt jas Ria over stoel en trekt eigen jas aan. Ans op slaapkamer neemt plaats op bed)

ANS: Goedemorgen.

JOS: *(doet snel GSM weg)* Hey. Lekker geslapen?

ANS: Ik ben gebroken. Kun jij nou geen tweepersoons bed kopen?

JOS: Dan kan je hier niet meer lopen vrees ik. Straks wanneer ik op mezelf woon ga ik een groot rond bed kopen met allemaal spiegels.

ANS: Kinky. En wat als jouw liefje dat helemaal niet ziet zitten.

BRAM: Nou zijn we weg?

JOS: Die heeft daar helemaal niets over te zeggen. Het is mijn huis!

RIA: Mag ik nog even mijn jas aan doen alstublieft? *(doet dit)*

ANS: *(lacht)* Hé, mister macho man. Wanneer jij zo met je liefje om gaat zal je weer snel vrijgezel zijn vrees ik.

RIA: Heb je de sleutels? *(Bram laat ze zien en gaat alvast af)*

ANS: Het kan natuurlijk ook zo zijn dat jij bij je liefje gaat wonen. En stel nu dat die een roze slaapkamer heeft. Dan zal je daar dus ook aan moeten wennen.

JOS: Wie heeft er nou in godsnaam een roze slaapkamer? Dan is een slaapkamer met een rond bed en spiegels volgens mij veel realistischer.

RIA: *(terwijl ze af loopt Bram na roepend)* Je kijkt wel een beetje uit met wat je drinkt hè. Het zou me niet verbazen wanneer er straks weer controles zijn. En je bent al een keer gepakt. *(tekst niet helemaal zeggen, wanneer deur dicht is tekst stoppen)*

ANS: En dan natuurlijk allemaal kaarsen en rozenblaadjes.

JOS: *(grinnikt)* Misschien wel ja, ligt er natuurlijk maar aan in wat voor stemming je bent.

ANS: Wat een romanticus. Dat beloven lange zwoele nachten te worden.

JOS: Wie weet. Eerst maar eens zien dat ik iemand vind.

ANS: Wat dacht je van die gast gisteren bij het vuurwerk? Hoe heette die ook weer?

JOS: *(iets te snel)* Paul van Bilsen.

ANS: O ja, Paul van Bilsen. Nog een geluk dat jij zijn naam nog weet. En dan te bedenken dat je nooit een naam kunt onthouden.

JOS: Dat valt best mee. Ik vergeet er wel eens een, maar heeft iedereen dat niet?

ANS: Hij vergeet er wel eens een! Jongen, wanneer jij je ID niet bij had dan zou je niet eens meer weten hoe jezelf heette.

JOS: Zo kan die wel weer he.

ANS: Ik zal hem straks eens op zoeken op facebook.

JOS: *(Pakt zijn GSM en gaat naast Ans zitten)* Hier.

ANS: Wat een cutie.

JOS: Hij had wel iets.

ANS: Hij had wel iets! Man je smolt gewoon helemaal weg.

JOS: Dat is helemaal niet waar.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto